

Interview met de familie Miedema

Tape 6 begint met rijshots op weg naar Wijdenes en in Wijdenes en de boerderij 40 Sally 45.

Van G:

We gaan het hebben over een paar aspecten van de oorlog?

Miedema nou wil ik toch maar meteen even vragen, hoe sta je daar nou tegenover als je terugkijkt? Wat zei je nou net?

Miedema:

Nou dat er aan de ene kant erg veel saamhorigheid was, het was een mooie tijd, je kon op mekaar an, er was een wil tot samenwerking, laat ik het zo maar zeggen, maar aan de ander kant had je natuurlijk ook alle ellende die je om je heen zag. In Hoorn zag ik mensen gewoon op straat ineens storten van de honger. Dat ik naar het huis liep waar ik les kreeg.

En we hebben het natuurlijk hier ook in het dorp gehad dat er hele stromen mensen met karretjes en met fietsen kijken of er nog wat eten te halen was, in de laatste tijd.

Wij kregen dus van familie ook uit Amsterdam vandaan, regelmatig kwamen die om eten te halen en dan had hij Vrij Nederland mee en die werden door ons rondgebracht bij kennissen. Zo ging dat in die tijd.

Van G:

Als je dat geluid nu hoort hierboven.... waar gaat die naar toe?

Miedema:

Dan kan naar Tokio wezen, dan gaan ze over de Noordpool naar Tokio toe

Van G:

Waar is het westen?

Miedema:

Het westen is daar en het oosten is daar. Het oosten is achter mijn rug en het westen is voor me. En ze gaan dus het noorden in.

Van G:

herinner je het geluid als ze overvliegen van de vliegtuigen op weg naar Duitsland.

Hoe ging dat geluid?

Miedema:

Vroeger herinnerde je dat direct maar er zit nu zoveel tijd tussen, het is gewoon vliegtuig lawaai zeg maar dan breng je dat niet direct meer terug naar de oorlog toe.

Maar ergens zit je toch wel met het geronk wat soms uren duurde van vliegtuigen die hier over kwamen. Maar die gedachte is toch zo langzamerhand wel wat weg gezakt.

Van G:

Weet je het geronk nog, kan je het nog voordoen aan mij nu?

Miedema:

Nouiets golvend was het (doet geluid voor)

Vrouw:

En s'ochtends gingen ze weer terug. In de vroege ochtend. Ja

Piet:

Maar het was toch een ander geluid als dit.

Van G:

Hoger lager geluid?

Of zaten de vliegtuigen hoger of lager?

Piet:

Dat varieerde. Als ze bommen kwijt moesten, want hier zijn ook nog wel wat bommen naar beneden gekomen dan waren ze niet zo hoog dan kon je ze best horen.

Van G:

En bij een dropping?

Dan wist eigenlijk het hele dorp dat er gedropt zou worden?

Piet:

Nee. Ik dacht het niet. Het werd natuurlijk niet publiekelijk bekend gemaakt. En ja omdat er altijd vanuit Engeland naar Duitsland hier over kwamen was er vrij regelmatig vliegtuig geronk te horen. En niet special als er een dropping was.

Van G:

U heeft in Drenthe ondergedoken gezeten Vertel er eens even hoe dat gegaan is met Ko?

Piet:

Nou we werden door iemand hier van het dorp, een oudere, werden we naar Enkhuizen gebracht en je ging met de boot naar de overkant in Friesland en vandaar zijn we allebei naar Borger in Drenthe gebracht en daar heb ik dacht ik een dag of 10 a 14 hoog op geweest. Maar Ko is er veel langer gebleven. Want ik was bij een aannemer in het dorp, hele aardige mensen, die zeggen op een gegeven moment Piet je moet het zelf weten maar het wordt hier gaandeweg steeds onveiliger wat de razzia's betreft van de landwacht.

Vrouw:

Ja dat waren Hollanders.

Piet:

Want die vingen wel eens iets op dat er dus een razzia zou komen in de nacht en ik ben ook meerdere keren, het was in de zomer, het veld ingegaan om te overnachten in een roggeschoof, het was toen net de tijd dat rogge allemaal op schoven stond, omdat ze het niet vertroude. Ja het werd eigenlijk steeds linker dus toen op een gegeven moment heb ik maar de beslissing genomen om terug te keren. Toen ben ik gewoon met het openbaar vervoer, met de trien vanuit Assen weer naar Wijdenes gegaan. Ik kon thuis bij mijn ouders op het bedrijf en als er wat verdachts stond te gebeuren dan ging ik het veld maar in, daar had ik een zogenaamd velders bootje en daar bivakkeerde ik dan wat in. Maar het liep eigenlijk altijd wel los.

Van G:

Maar met Ko ben je teruggekomen?

Piet:

Nee Ko is veel later teruggekomen.

Van G:

Die is nog gebleven?

Piet:

Ja. We hebben nog wel brief contact gehad. Een paar jaar gelden nog de reünie van Sally toen overhandigde hij mij nog een brief, en heb ik hem nog een brief overhandigd die ik van hem gekregen had, ik zeg heb je er nog belang bij want die vond ik in mij paperassen.

Vrouw:

Ja toen heette hij altijd Evert.

Van G:

Zijn schuilnaam?

Vrouw:

Ja. Nou hebben ze een zoon die hebben ze ook Evert genoemd.
Dat is leuk.

Van G:

Wie begon met dat organiseren? Hoe is dat gegaan eigenlijk?

Piet:

Dat weet Piet misschien beter. Ik ben er pas later bij gekomen.

Miedema:

Nou ja goed hoe is dat gegaan....Ik werd op een gegeven moment gevraagd of ik helpen wou op een droppingveld hier zo.

Vrouw:

Ja maar door wie?

Miedema:

Door Ko. Wat ik begrepen heb, daar was ik dus niet bij, dat er een hele organisatie was met een commandant, de kat zogenaamd, en die zaten op de Zomerdijk en die organiseerden hier die droppingvelden. Toen zijn dus de codes voor de droppingvelden doorgegeven en die moesten goed gekeurd worden, en er was ook een kaart bij, en dat is toen goed gekeurd en toen kwam het bericht dat het goed gekeurd was en voordat de organisatie kon opbouwen kwam er al een dropping, een of twee dagen later. Dat is dus het verhaal, er stond een halve storm, dat die containers in de kas gekomen waren van een tuinder in de buurt. En dat was dus een grote ramp. Ze hebben toen die containers bij elkaar gezocht en in die kas opgeslagen want ze waren veel te laat met binnenhalen, dus het alweer dag, en de volgende dag hebben ze de zaak weggebracht.

Van G:

Dat was bij welke tuinder?

Miedema:

Rolle.

Piet:

En zijn dochter vertelde naderhand, ik heb mijn vader in een nacht grijs zien worden.

Vrouw:

Vertelde Aag dat? Zo bang was hij?

Piet:

Ja.

Vrouw:

Die man had nergens wat mee te maken.

Van G:

Jullie kennen elkaar omdat jullie met elkaar op school waren?

Piet:

We zijn neven.

Vrouw:

Ze kennen elkaar al van baby af.

En dan nog burens ook dus....

Van G:

Want toen ging je bij vader en moeder werken?

Piet:

Gewoon op het bedrijf ja.

Van G:

En kregen jullie... Want eigenlijk was je gevlucht voor de arbeidsinzet, hoe kon je daar nou aan ontkomen hier dan?

Piet:

Er is nooit geen controle geweest. Er was wel eens een razzia maar als je daar lucht van kreeg dan ging je het veld in.

Vrouw:

Maar jij moest eigenlijk wel naar Duitsland maar je.....

Piet:

Ja, we hebben alles in het werk gesteld om er zoveel mogelijk van vrij te komen, zoals ik U al vertelde van die zaadteelt cursus te volgen dan kreeg je een bewijsje van de onderwijzer dat je daar voor ingeschreven stond, ja dat hielp tijdelijk, maar hoe verder het in de oorlog kwam hoe nijpender het voor die Duitsers werd voor arbeidskrachten, dus dat kwam tenslotte allemaal te vervallen. Dan moest je er toch nog weer heen. En toen ben ik dus ondergedoken samen met Ko.

Van G:

Hoe kwam je dan aan een fiets vergunning?

Via de gemeente denk ik. Als je een tuinder was of een agrarier dan had je toch wel bepaalde voordelen en blijkbaar viel dat ook met die fietsenronde dat je die moeilijk kon missen.

Van G:

Heb je die nog?

Piet:

Ja ik kan hem straks wel even halen.

Van G:

Pak hem eens even?

Piet:

Nu meteen.

Van G:

Ja.

Piet:

Dit is dus van die zaadteelt cursus.

Dit is een oproep van het arbeidsbureau.

Dit is de vrijstelling vordering rijwielen.

Nog een van het gewestelijk arbeidsbureau.

Dit was mijn vervalste persoonsbewijs. Had ik me 5 jaar ouder gemaakt.

Vrouw:

Had jij ook een vervalst persoonsbewijs Piet?

Miedema:

Nee.

Piet:

Oktober 1943. Ingesloten doe ik U toekomen een aanwijzing tot het verrichten van diensten bij een werkgever in het Duitse rijk. In verband met Uw aanstaand vertrek naar Duitsland verzoek ik U zich binnen 24 uur na ontvangst van deze aanwijzing te melden bij de afdeling migratie van het gewestelijk arbeidsbureau Alkmaar.

Maar dat heb ik dus niet gedaan.

Vrouw:

Daar hoorde je ook niets meer over?

Piet:

Nee.En dit was dan een ausweis .7 Juli 1943

Een bon van levensmiddelen. Dus brood.

Vrouw:

Er waren verschillende kaarten hoor.

Maar die hebben we niet meer.

Van G:

Wat had je dan nog meer voor kaarten?

Vrouw:

Ik weet het niet meer

Miedema:

Vlees.Ja dat weet ik zeker, omdat mijn ouders dus op 7 mei 1945 hadden ze bruiloft.

En ik hoor mijn moeder nog zeggen dat ze dus die vleesbonnen allemaal had opgespaard en een paar dagen van tevoren naar de slager gebracht zodat we vleeswaren op de bruiloft hadden. Ja er moest wat op tafel komen. Vandaar dat ik weet dat er vleesbonnen waren.

Piet:

Het was tevens de dag van die bruiloft dat de NSB-ers werden opgehaald in het dorp.

Die werden zo publiekelijk van huis af opgehaald en die gingen naar Hoorn naar de krententuin.... De gevangenis.

Vrouw:

Ja dat was op de dag van jullie bruiloft.

Miedema:

Ik ben er nog achteraan geweest achter die wagen en daar Zaten die mensen.
Een afschuwelijk gezicht.

Vrouw:

Ja ze waren zo bang.

Miedema:

Met geweren zaten ze er langs, de bewakingsploeg zat er achter op die wagen,
..Onverstaanbaar...

Van G:

Wat gebeurde er met die NSB-ers na de bevrijding?

Werden ze ruw aangepakt door mensen, door de BS, dat je denkt oh.....?

Piet:

Ja want de meeste, ik zal niet zeggen allemaal, maar verreweg de meeste hadden geen kwaad gedaan.

Vrouw:

Niemand hier.

Piet:

Zoals b.v. de slager, je ging er evenged heen om vlees met je bonnetjes want anders moest je naar Hoorn, dus die man en die vrouw die..

Vrouw:

Nou een goede man was het niet.

Piet:

Eigenlijk niet nee maar ja hij was toch van de verkeerde kant om zo te zeggen en hij werd opgehaald en hij is ook een hele poos, dat er een plaatsvervanger in zijn slagerij kwam, en dat deed je dan ergens wel zeer want ja het was hier betrekkelijk, het waren geen burens van ons maar hij woonde toch vlak in de buurt. En zo waren er eigenlijk wel meerdere die waarvan je niet wist dat ze zoveel verkeerde dingen hadden gedaan.

Ik zeg dan maar je hebt op het verkeerde paard gewed. Net zo goed als dat vandaag de dag ook wel voorkomt.

Van G:

Maar jij die zelf aan de goede kant stond, jij vond dat eigenlijk verwerpelijk heb ik begrepen van Remmelt, de behandeling van die mensen?

Piet:

Ja ergens wel.

Vrouw:

Omdat ze niks nooit geen kwaad gedaan hadden. En dan net alsof ze staatsgevaarlijk of crimineel waren.

Piet:

En dan op klaarlichte dag. Tegenwoordig kom je dat met recht zaken regelmatig tegen de privacy gaat boven alles en dat gaat mij dan wel echt weer te ver.

Van G:

Dat heb ik niet helemaal begrepen?

Vrouw:

De privacy, je mag geen adres of telefoonnummer niks meer van iemand.

Piet:

Er wordt geen foto gepubliceerd nee dat gaat mij allemaal te ver.

Je hebt dat misdrijf begaan dat staat dan wel vast maar evengoed worden ze op alle mogelijke manieren beschermd. Dat is precies contra wat er toen gebeurde.

Van G:

Als we over die oorlog praten dan heeft dat natuurlijk een begin?

Ik wou van jullie stuk voor stuk horen hoe jullie het eigenlijk vonden dat Wilhelmina naar Engeland ging?

Miedema :

Ja het was de enige mogelijkheid om nog mee te helpen om de Duitsers hier weg te krijgen. Als ze hier gebleven had wat had ze moeten doen, niks. Dan werd ze als propaganda material gebruikt. Dat de koningin naar Engeland ging net zoals de regering dat vond ik een juiste beslissing.

Piet:

Ik ben helemaal niet Oranje gezind dus ik vond het eigenlijk maar niks. Een kapitein hoort op zijn schip te blijven.

Van G:

Maar waarom deed je dan toch wat je deed in dat verzet?

Piet:

Nou dat kun je bij mij eigenlijk.....ik ben er heel op het eind bijgekomen en waarom weet ik nog niet en wat ik er moest doen weet ik ook niet.

Van G:

Maar je stond wel op het droppingveld?

Piet:

Nee ook niet, eromheen.

Van G:

Wat deed je precies?

Piet:

Op het Jonge Weer dat is dat weggetje, dat was eigenlijk de buitenkant van het droppingveld, maar dat ik er eigenlijk daadwerkelijk iets gedaan heb, nee dat kan ik me niet herinneren en wat ik er moest doen dat weet ik ook niet. Want ik had nog gedacht die droppings mee te helpen vervoeren en inladen maar dat is er eigenlijk nooit van gekomen. Want jij was wel op het veld?

Miedema:

Ja.

Van G:

Was je gewapend?

Piet:

Nee.

Vrouw:

Nee dat waren er maar enkele.

Had hij geen connecties met Mansholt toen al?

Miedema:

Ja maar hij had voor de oorlog connecties met Mansholt en pas aan het eind van de oorlog zijn die connecties wat aangehaald. Maar dat lag niet op het terrein van de dropping maar dat lag op het terrein van de SDAP. De secretaris van de SDAP die is hier ook nog eens geweest, die heeft nog een keer een lezing gehouden in het oude huis net naast ons. Maar later toen de zaak fout dreigde te gaan tussen, op het moment dat dus de Wieringemeer onder water ging en dat dus AC de Graaf door de landwacht opgepakt was ja toen begon het heel anders te worden. Want toen op de avond van de 17° toen kwam Ko, hij zegt moet je eens horen, ik heb telefoon gehad van de Kat en de Graaf is gepakt en toen hebben we dus de bewakingsploeg naar wat nou de AC de Graaf weg is gestuurd, 2 aan 2, 50 meter ertussen ongeveer en toen stoten ze op een landwacht groep en de 2 voorsten, waarvan er een dat was dus Dirk Roos en die ander dat was Klaas ter Hofstede en Klaas die had een persoonsbewijs wat ze moesten tonen had hij in de tas van zijn fiets. Maar daar lag ook de stengun in. Dus hij haalde de fietstas open om het persoonsbewijs te pakken en toen zag hij dat de landwacht de stengun zag liggen.

Dus Klaas gooide de fiets tegen de benen van de landwacht en die smeerde hem. En toen is Dirk Roos opgepakt. En toen zei KO nou willen we de ouders van Klaas omdat ze het

persoonsbewijs hebben willen we verhuizen. Dus s'avonds na achten gingen we dus naar het huis van Klaas zijn ouders en hebben dus de belangrijkste spullen uit huis gehaald en op de wagen geladen, Klaas zijn ouders waren toen al weg, en dat is toen zover mij bekend naar de Weet gegaan. En toen de volgende dag s'avonds toen kwam Ko weer en hij zegt we hebben telefoon gehad van het ziekenhuis dat er iemand in het ziekenhuis lag of wij hem konden identificeren. En toen zijn ze Ko en ik denk Henk Rumkorf naar het ziekenhuis geweest en hebben toen gezien dat het Dirk Roos was en zo wisten we dat Dirk Roos neergeschoten was.

En dat is dus wat ik van dat onderdeel weet maar dat komt allemaal bij Ko vandaan. En hoe die organisatie hogerop was ja ik weet het niet.

Vrouw:

Hoe Ko daar in terechtgekomen is dat weet hij ook niet.

Miedema:

Maar Ko organiseerde wel meer, want Ko kwam ook bij ons op een gegeven moment om te vragen of we de Trouw rond wouden brengen. Dat heb ik dus gedaan. Later weet men dus dat Wijdenes verdeeld was in zones en we brachten ze rond of mijn familie bracht rond want we deden het..... soms deed mijn vader het, soms deed mijn broer het, soms deed ik het, vanaf de kerpbuurt zeg maar het Wuiver tot aan de Molenweg. Maar dat kwam ook over Ko.

Maar hoe het verder in elkaar zat ja daar hoorde je later wel eens wat van, maar daar wisten we op dat moment niks van.

Van G:

Dus het was niet een strakke organisatie die je op papier kon tekenen?

Miedema:

Misschien wel, misschien wel, maar hier zo nou ja goed eh.....Ik kreeg bericht als er een dropping was en dan moest ik zorgen dat de mensen die in die ploeg zaten, die dus de containers in ontangst namen en de zaak van het veld afhaalde dat die gewaarschuwd werden en dat deed mijn zuster dan in de regel voor me en ja dan zette ik ze dus uit. Maar hoe de organisatie was met de bewakingsploeg dat weet ik niet. Ik weet wel dat Ko op een gegeven moment zei nou ja we hebben dus bewaking staan o.a. bij Wijmer en we hebben bewaking staan bij de bruine hengst en ik weet ook dus uit andere verhalen dat er soms ook bewaking stond bij Oosterleek op de dijk. Maar ja dat waren weer anderen die daar over gingen. Ko zal net als hij mij had voor de veldploeg zal hij ook eentje voor de bewaking gehad hebben.

Van G:

En de veldploeg nam het in ontvangst eigenlijk van bovenaf!

Miedema:

Ja de veldploeg die stond op het terrein. Er stond een seinploeg, dat waren 3 of 4 lampen, die stonden dus in verhouding tot de wind stonden ze op het veld, een rode lamp, een witte

lamp en weer een rode lamp, er stond 1 rij en dan stond er nog een man naast en dat was bij de rode lamp, als de wind dus van die kant af kwam krijg je rood, wit, rood, en dan stond naast die laatste rode lamp een seinman, en dan konden ze met seinlichten contact opnemen met het vliegtuig.

Van G:

En de S-phone?

Miedema:

De s-phone die kwam later. De laatste paar keer was er een s-phone bij.

Nou goed en dan stond die terreinploeg die stond er in de rondte omheen zeg maar op 100 meter afstand zo in de rondte eromheen twee aan twee om te kijken waar de zaak neerviel want het viel niet altijd zo bij de lampen neer, nee het viel er soms ook wel eens buiten en dan konden ze dus in de gaten houden waar of het viel zodat we het later terug konden vinden in het donker. Want dat was natuurlijk het probleem als het heldere maan was dan kon je wel zien waar de zaak viel maar als het donker weer was of bewolkt ja dan was het moeilijk.

Het is wel eens gebeurd dat er een andere dag wat gevonden is en dat we dus een dag erna, dat er dus pakketten lagen in Schellinghouerveld en dat er dus eierzoekers bericht gedaan hadden dat er pakketten lagen.

Vervolg tape 7

Van G:

Er kwam een eierzoeker?

Miedema:

Nou goed hoe dat precies gegaan is, Ko die kwam dus s'middags zeggen dat er door eierzoekers pakketten gevonden waren in Schellinghout en of wij er voor konden zorgen dat die zaak binnengehaald werd s'avonds dus toen is mijn broer met nog iemand met de fietswagen zijn ze dus die kant op gegaan en hebben ze dus die zaak opgehaald en hier op't schaaap gebracht waarvandaan de zaak weer verder vervoerd werd.

Vrouw:

Maar hoe wisten die eierzoekers bij wie ze dat moesten melden?

Miedema:

Dat weet ik ook niet. Dat blijft een probleem dat moet je Ko vragen, of Ko het van die eierzoekers wist of dat die eierzoekers het bericht gedaan hebben bij de Kat of ze die kenden van de afwerpterrainen en of ze daar connecties mee hadden het is voor mij een raadsel maar.

Van G:

De vraag is inderdaad waar moet een eierzoeker naar toe als die een pakket van jullie vindt?

Miedema:

Ja... Ja...dat weet ik ook niet.

Van G:

Of was het eigenlijk een publiek geheim?

Miedema:

Nou aan het eind van de oorlog was het in een gedeelte van het dorp wel een publiek geheim, voornamelijk in de omstreken waar het droppingveld lag. Ik weet dus als we het veld ingingen gingen we langs het huis, gingen we langs het postkantoor. Op het postkantoor daar woonde een gezin en de jongens van dat gezin die hoorde het rammelen van die wagens en die gingen achter uit het raam kijken en die zag ons gaan en dat zagen wij niet en nou ja die man van dat postkantoor, Klaas Roemer was dat die heeft zijn zoons geweldig onder druk gezet dat ze er nooit over mochten praten en dat is dus gebeurd. Die jongens hebben nooit gepraat.

En dat blijkt ook wel want wij hadden een onderduiker te werk en die zei op een gegeven moment ik wou mijn vrouw hier eigenlijk wel naar toe halen, nou ja goed, via kwamen we bij het postkantoor terecht en bij dat gezin konden ze eigenlijk wel een hulp in de huishouding gebruiken en wat was het geval nou die onderduiker van ons die ging naar het postkantoor om te slapen bij zijn vrouw en die wist ook nergens van, er werd nooit ergens over gepraat bij ons thuis totdat hij op een gegeven moment wegens personeelsgebrek gevraagd werd of hij ook helpen wou op het droppingveld, toen moesten die ploegen uitgebreid worden in verband met een eventuele inval van de geallieerden in ons land er wapens gedropt zouden worden in extra hoeveelheden maar totdat hij gevraagd werd wist hij nergens van. Die jongens hebben nooit gesproken eigenlijk.

Van G:

Is dat nou wat je bedoelde daarstraks met de terugblik op die oorlog, die atmosfeer die hier dus geweest is?

Miedema:

Ja.... ja...ja...

Van G:

Die eenheid, die vanzelfsprekendheid?

Miedema:

Ja. En dat is toen langzamerhand na de oorlog is dat verdwenen.

Van G:

Wat is verdwenen vertel dat nog even?

Miedema:

Die eensgezindheid, gezamenlijk wat doen.

Gezamenlijk ergens voor staan en dat weg. Ieder is nou weer op zichzelf.

Van G:

Je illustreert dat prachtig met dat verhaal van dat slapen bij zijn vrouw.

Miedema:

Ja ...ja...alles kon.

Piet:

Wat je moet ook weten die boerderij Sally, wat er opstaat op Sally, daar zijn jullie langs gegaan vanmorgen, daar tegen over dat was het oude postkantoor dus dat waren burenen. Kolles die wist er alles van van die droppingsvelden want op die zijn land gebeurde het, dat was de vader dus van mevrouw Klepper. Maar die kantoorhouder, die Roemer ja die waren hele goede burenen met Kolles dus die ging je niet zomaar even verraden. Vandaar dat ze die jongens zo onder druk zetten mondje dicht. Dat was vanzelfsprekend.

Van G:

Geld dat nou alleen voor Wijdenes of was dat ook zo bij andere droppings velden?

Piet:

Je kunt wel aannemen dat het overal zo was.

Vrouw:

Ja er was vlakbij in Hem een droppings veld hier, een buurdorp, ja.

Piet :

Ja dat slijt tegenwoordig wat uit, want je krijgt veel meer import zoals wij dat noemen in de dorpen, maar dat was vroeger ondenkbaar.

Vrouw:

Iedereen kende elkaar en je wist hoe mensen in elkaar zaten, wist je ook.

Miedema:

Maar ik vertelde wel eens, dat was dan nog voor de oorlog maar als kind zinde dan hadden we een spelletje en dan gingen we dus, vader en moeder die wouden wel eens wat uitslapen, En dan gingen we wie woont ernaast en dat was die, nou moet jij zeggen, dat was die, en de volgende moest zeggen wie daar weer naast woonde, en dan begonnen we weer, de eerste die moest dan weer zeggen wie daar weer naast woonde en de tweede moest zeggen wie daar weer naast woonde en zo ging dat door tot het hele dorp af tot de weg aan toe en dan gingen we de andere kant van het dorp weer terug naar de dijk en van de dijk gingen we weer terug naar ons huis toe. En om beurten zeggen wie of daar woonde. Je kon op slot kon je iedereen. Wat de een niet wist dat wist de ander. Mijn broer die was wat ouder dus die had weer contacten op school met kinderen die weer wat ouder waren als wij. En mijn zuster die was weer wat jonger en had contacten met kinderen die weer wat

jonger waren als ik.

Zij wist waar haar vriendinnen woonden, wij wisten waar onze vrienden woonden en zo wisten we op slot overal waar wie woonde.

Van G:

Als er zo'n dropping was wist je dan eigenlijk wie er in het veld waren allemaal?

Miedema:

Ja.

Van G:

Dat wel?

Miedema:

Ja want ik moest ze er zelf inzetten. Ik moest ze zelf verdelen. Jullie twee hier, jullie twee daar en jullie daar, zo in de rondte om de lampen heen.

Van G:

Hoe is die eerste dropping gegaan dat zei je al dat was slecht weer?

Miedema:

Slecht weer, wat ik daar van weet heb ik van horen zeggen van Ko en eventueel van Henk Rumkorf of zo. Dat was gewoon een grote ramp.

Van G:

Rumkorf?

Miedema:

Henk Rumkorf, die was ook bij Ko..... *Onverstaanbaar* .

Van G:

Wat speelde die voor rol Rumkorf?

Miedema:

Nou het zou best kunnen dat hij commandant was van de bewakingsgroep.
Het was ook een onderduiker, ja.

Van G:

Nou zeg je hier dat je kende de mensen niet die bij de droppings betrokken waren, die kende je niet altijd goed want het was altijd donker?

Miedema:

Ja dat was ook wel zo, maar je ontmoette elkaar in het huis van Kolles in de stal en daar was het licht dus zodoende wist je wel wie het was voor een groot gedeelte.

Van G:

En was jouw zuster koerierster?

Miedema:

Ja. Dat was mijn zuster ja samen met Annie Kolles of te wel mevrouw Klepper.

Van G:

Verschilt dat individueel bij de mensen die eraan hebben deelgenomen, dat je eraan terug denkt, je ziet het in het begin al die oorlog blijft die wel eens hangen, komt die boven water?

Miedema:

Ja.....een enkele keer en dan sta je wel eens voor moeilijke beslissingen. Nou ja mijn kinderen werden groter en die wilden er wel eens wat van weten en dan moet je wel eens wat vertellen maar op een gegeven moment, mijn dochter die was onderwijzeres en die stond hier voor de klas, toen komt ze bij me en ze zegt ja we gaan met de klas naar de dodenherdenking toe maar ze zegt wil jij daar dan een verhaal doen wat er nou precies met Dirk Roos gebeurd is. Nou ik heb het gedaan maar het was wel moeilijk.
Dat zijn de momenten dat je er weer in terug duikt.

Van G:

Kan je mij dat verhaal precies vertellen?

Miedema:

Van Dirk Roos? Nou.....ik dacht dat ik dat al voor een deel verteld had.
Ja met Klaas ter Hofstede en de fiets en dat ze dus A.C. de Graaf bevrijden moesten.

Van G:

Wie had daar nou opdracht toe gegeven?

Miedema:

De Kat. De commandant afwerpterreinen.

Van G:

Wie was dat?

Miedema:

Hil Schipper. Daar zijn de jongens.... toen ze dus op die landwachters stuiten zijn ze daar naar toe gegaan. En vandaar heeft Ko dus bericht gekregen dat het persoonsbewijs van Klaas ter Hofstede in die tas zat en is Ko dus bij ons gekomen om te vragen of we helpen wouden met de verhuizing van de ter Hofstede's. En dat ander bericht, via wat, als er dus bericht gekomen is bij Ko om te vragen of hij kwam kijken en het identificeren van de man die in het ziekenhuis terechtgekomen was ja dat weet ik niet wie dat bericht doorgegeven heeft of wie contact met hem gezocht heeft.

Van G:

Was dat een foute beslissing van die Schipper?

Miedema:

Achteraf kun je zeggen ja je had het misschien beter niet kunnen doen. Achteraf kun je het had nooit mogen gebeuren want de Graaf was al doodgeschoten voordat de jongens weg gingen, maar dat wist je op dat moment niet. Dus op dat moment nam je die beslissing en het was de moeite waard om het te proberen.

Van G:

Waar zat Schipper, de Kat?

Miedema:

Die zat oorspronkelijk in de Zomerdijk, maar aan het eind van de oorlog is hij ik dacht naar Marken gegaan of zo.

Van G:

Zomerdijk is dat die boerderij daar?

Miedema:

Ja.

Van G:

Die bestaat niet meer?

Miedema:

Ja.... die boerderij zover ik weet wel, want ik ben er nog een paar terug langs gewandeld.

Van G:

Was Ko ook Kat?

Miedema:

Nee.

Van G:

Commandant van dit terrein denk ik?

Miedema:

Ko was commandant van dit terrein en de Kat was de commandant van de afwerp terreinen dus dat ging over Olivier en weet ik hoe die terreinen heten.

Van G:

Wat heeft die...

Biallosterski

• (onverstaanbaar).tevski allemaal georganiseerd?

Miedema:

Dat weet ik niet.

Van G:

Heb je die ooit ontmoet?

Miedema:

Nee.

Van G:

De jongens die gedropt zijn hier?

Miedema:

Hier zin geen jongens gedropt.

Van G:

Ja 2 jongens.

Miedema:

Was dat niet op de zomerdijk? Want hier niet in ieder geval.

We hebben wel een keer gehad dat we dus de opdracht kregen om vooral op te letten dat het was mogelijk dat er ook mensen naar beneden zouden komen maar die zijn toen niet naar beneden gekomen.

Van G:

Gibbe leeft die nog?

Miedema:

Ik zou het niet weten.

Van G:

Jullie gaan allemaal naar de reünie?

Miedema:

Ja.

Vrouw:

Er zijn al heel wat mensen weggevallen hoor. Die oorspronkelijk wel kwamen.

Miedema:

Mijn zuster zei het viel haar erg af dat er nog zo weinig over was.

Piet :

Ja. Zoals Jo (Ruiter) en van Straten die leven dan nog wel maar als die niet meer bij machte zijn om te komen ja dan krijg je ook natuurlijk.

Van G:

Ouder worden, fysick.... niet meer lopen?

Vrouw:

Ja want ze zijn allemaal oud die mensen.

Miedema:

Zo oud zijn we nog niet.

Vrouw:

Nou ja bejaard.

Miedema:

Ik voel me nog niet oud laat ik het zo zeggen. Zolang ik nog 16 km kan wandelen dan mag ik niet mopperen.

Van G:

Misschien kan jij Piet even vertellen over die bomscherf over je oom?

Piet:

Van mijn oom?

Vrouw:

Ja van Piet Dekker. Maar dat was Piet zijn oom ook.... Ja en zijn oom.

Piet:

Ik hem hier bij me.

Vrouw:

Nou ja het was een oud oom. De vrouw van die oom dat was een zuster van jullie opa.

Piet:

Het was dus ook een, Piet wat voor vliegtuig was het een Engels of een Duitse?

Miedema:

Dat was een Engels.

Piet:

Die werd dus belaagd door nachtjagers, Duitsers van de weermacht, en die kwam daar vandaan boven het IJsselmeer en die ging heel laagvliegend en die dat voelde je wel hij moest zijn bommenlast wat kwijt en toen net aan de overkant van het dorp, daar aan het Zuidend, daar liet hij o.a. ook een bom vallen, eerder al net over de dijk in een fruittuin. Een hele diep kruin in de tomaten, toen achter het burgemeesterhuis wat toentertijd het burgemeesterhuis was. En die mensen die kon ik dus uiteraard ook en toen liep..... onverstaanbaar. en toen vond ik een schert en die heb ik meegenomen.

Van G:

En toen ging die scherf daar door het huis heen?

Vrouw:

Ja en toen was zijn arm eraf.

Piet:

Die is zijn arm kwijtgeraakt

Vrouw:

Ze vielen zo in de kelder die mensen.

Piet:

Dat was zo'n ouderwets huis weet je wel dan lagen de mensen in een bedstee, kent U dat een bedstee? Nou die raakte toen zijn arm kwijt. Maar dat was inderdaad een 00m van ons.

Van G:

Je hebt met Remmelt erover gepraat over de herinnering van verschillende mensen, dat die verschillend zijn?

Miedema:

Ja dat zit hem in mijn broer eigenlijk, mijn broer heeft een dagboek bijgehouden van de droppings en daar staan dingen in..... onverstaanbaar) dat ging o.a. dus over vergoeding, we zouden dus een rijksdaalder per keer vergoed krijgen. Ik weet nergens van en ik heb het met Ko er nog over gehad en Ko zegt ook dan ben ik nog heel wat geld tegoed. En zo staan er wel meer dingen in dat we zeggen het zal wel waar geweest zijn maarhet geheugen heeft het niet opgepakt op een of ander manier.

Van G:

En die aantekeningen die gemaakt zijn die zijn iets?

Vrouw:

Nee.

Miedema:

Nou het is dus zo gegaan, mijn broer is overleden en toen vond zijn weduwe allemaal papiertjes in de kaft van een boek en nou ja die heeft zij aan mijn zuster gegeven en dat bleek dus het dagboek van mijn broer te wezen en die heeft het dus zo goed en kwaad als het ging uitgetypt en toen op een gegeven moment toen heeft ze zo'n uit tynsel ook gestuurd naar mijn broers weduwe en toen heeft de zoon het opnieuw gedaan en die heeft het netjes gevouwen en er een kaftje om gedaan en daar heb ik dus ook een exemplaar van gekregen. Dat heb ik op het ogenblik niet dat ligt op het ogenblik bij mijn aanstaande schoondochter.

Van G:

Was het niet te dupliceren?

Miedema:

Nou misschien, maar het origineel de papiertjes allemaal die zijn naar het NIOD gegaan.

Van G:

Oh die zijn er al.

Miedema:

Die zijn bij het NIOD ja en ik verwacht dat ze het type werk wat mijn zuster gedaan heeft dat er daar een exemplar van bijgedaan is.

Vrouw:

Maar... *onverstaanbaar*). heeft er een boekje van gemaakt.

Miedema:

Ja die heeft er een boekje van gemaakt.

Van G:

Bij wie zat Leo Pam?

Miedema:

Bij Schaap.

Van G: Kun je er wat van vertellen want die heb je gekend?

Miedema:

Twee dingen. Mijn broer die was controleur van de plantenziektekundige dienst. Hij moest controleren op loodglans in de pruimen en dus het fruit dat naar de Schaap ging moest ook gecontroleerd worden dus mijn broer kwam daar, er was geen mens op het erf dus hij doet de deur open en daar stonden 2 mensen heel verschrikt te kijken en dat was o.a. Leo Pam en dan nog iemand die een manufacturen zaak had denk ik. Nou ja goed mijn broer die heeft nooit ergens over gepraat maar toen een van de laatste weken van de oorlog, dat het duidelijk werd dat de Duitsers vrij veel wisten van ons toen moesten dus die mensen die twee die bij Schaap zaten die moesten weg. Toen heeft mijn vader ze lopende over de dijk naar Kraaienburg gebracht en daar zijn ze de laatste dagen van de oorlog bij van Tol geweest. En de oorlog was nog niet over en ze stonden bij ons voor de deur om vooral te bedanken dat mijn vader ze dus voorzien had. Toen mijn vader daar met ze liep kwamen ze nog iemand tegen dat was de man van de manufacturen winkel in het dorp, nou die jongens waren zo zenuwachtig als wat want ze denken ja gaat dat nou wel allemaal goed maar mijn vader die zei daar hoef je niet bang voor te wezen want die doet zijn mond niet open. Dus dat was een geruststelling.

Dat was Jaap van Sieren.

Van G:

Waren er veel Joodse onderduikers?

Miedema:

Nou ik meen dat er nog een Joods kind hier in het dorp was bij Kees Kracht op de Lekerweg.

Maar verders weet ik het niet. Maar daar werd ook niet over gepraat natuurlijk.het was dus toeval... want ik wist pas na de oorlog van mijn broer dat hij ze gezien had.

Vrouw:

Ja maar wist je broer toen dat het Joden waren dat hij ze zag?

Miedema:

mogelijk.

Nou misschien heeft Schaap dat tegen hem gezegd heeft. Het ligt zo en zo dat is wel

Van G:

En de tweede man?

Miedema:

Dat was een manufacturen, ik heb gehoord dat hij later naar Amerika gegaan is.

Van G:

Daar had hij ook het geld voor?

Miedema:

Daar had hij bepaald het geld voor ja.

Van G:

Heeft Remmelt verteld van de zak diamanten?

Miedema:

Ja....ik geloof dat het Jacobs was maar dat durf ik niet meer te zeggen.....*(onverstaanbaar)*

Van G:

Nou ja hoe moet je in je onderhoud voorzien?

Vrouw:

Jamaar die was toen tijdelijk, die zwierf overal rond in West-Friesland.....Simon van Collem, ja die zat daar in de Weet.

Van G:

Dan zullen veel gelachen hebben dan?

Vrouw:

la.en die zat achter de meiden an.

Piet:

Er is een boekje van hem, Eus ontdekt West-Friesland en dat is heel leuk om te lezen omdat het zich hier in deze omgeving afspeelt.

Vrouw:

Piet had een tijdje verkering met een meisje die uit Lamberschaag kwam en daar was ook ondergedoken bij die mensen, ja hij zwierf overal. En toen werd het hem ergens te bekend en toen zei hij ja als ze in het dorp praten, dat was niet Lamberschaag, allemaal over een vissende jood en dan zat hij te vissen ergens en dan moest hij daar ook weer weg. Hij zei het werd me te link.

Piet:

Maar.

• *(naam onverstanaar)* die heeft hem van de velden gekend van Collem.
Simon van Collem.

Vrouw:

Ja toen heetle hij Eus.

Miedema:

Ik heb hem nog enkele malen ontmoet op het Leker strandje.

Vrouw:

Ja dan was hij daar

Van G:

Jullie praten over de landwacht hoe jullie tegenover de landwachter staan?

En er zijn er 2 van geliquideerd?

Miedema:

Ja.

Van G:

En die Barend Mes is die daar bij betrokken geweest?

Miedema:

Dat zou ik niet weten.

Van G:

En Mus Beets dat was een dubbeltje op zijn kant? Vertel?

Miedema:

Ja. Nou Mus die werkte bij de zaaizaad en op een ochtend toen was hij dus op weg naar zijn werk en toen werd hij aangehouden in Oosterleek en toen vertelden ze hem dat de

landwachters bij de zaaizaad waren en dat ze op zock waren naar hem. Nou Mus is dus rechts omkeert gegaan en ze hebben hem niet meer gezien. Dat was dus ook een van de punten waarom i dus zeg het werd tijd dat de oorlog afgelopen was want ze begonnen langzamerhand heel veel van ons te weten. En dat was ook een punt toen dus bij Schaap die 2 joden weg moesten. Want Mus had ook weer contacten met Schaap en het was dus mogelijk dat daar ook al meer van bekend was. Toen bij de landwacht of te wel bij de Duitsers. En vandaar dus dat die toen naar van Tol gegaan zijn.

Vrouw:

Maar wie waarschuwde Mus dat hij niet naar zijn werk gaan moest?

Miedema:

Ik heb gehoord dat het Peter Bakker was maar ik weet het niet.

Vrouw:

Want eigenlijk wisten veel meer mensen een heleboel dingen hoor uit het dorp, dat was bij ons zo, maar die zeiden niks. Nee.

Van G:

Maar het zijn twee van die jongens geweest hier die kwamen onderduiken

Miedema:

Ja.

Van G:

Dat waren dus allebei landwachters?

Miedema:

Die leverden hun uniform in en moesten wapens inleveren en het liep aan het eind van de oorlog en dan zouden ze dus hier kunnen verblijven o.a. bij de burens van Piet.

Bij de burens van Piet was er iem..... ik had hem wel eens ontmoet daar zo want ik ging er alle dagen melk halen nou ja en daar was hij in de stal dus zodoende had ik hem welleren kennen en nou vertel ik dus wat Ko vertelde die lui die hadden plannen die twee om over te steken. De oostkant van Nederland was bevrijd. Ze waren doodsbang dat als ze door de Duitsers gegrepen werden dat ze geliquideerd zouden worden dus ze hadden op een of ander manier een bootje georganiseerd en dan zouden ze dus moeten oversteken en toen ze op het strandje kwamen om over te steken toen werden ze dus door de bewakingsgroep kan ik wel zeggen of leden van de bewakingsgroep werden ze opgevangen en zijn ze geliquideerd.

Van G:

Heb je veel liquidaties meegemaakt hier in dat west-friesland?

Miedema:

Nee. Dat zijn eigenlijk de enige twee dat ik weet.

Van G:

En die Barend Mes heb je gekend?

Miedema:

Ja zeker.

Van G:

Hoe is het met hem?

Miedema:

Dat weet ik niet.

Ben je niet in de war is het niet Klaas Mes?

Van G:

Nee.

Vrouw:

Die Barend zit in Amerika dacht ik want een kennis van me die correspondeert met hem, Trijn, ja.

Piet:

Het waren er drie jongens, Barend, Bruin en Klaas en Bruin was de jongste.

Van G:

Dan ga ik toch mijn lijstje maar afhandelen

Remmelt

Je zei daarnet maar daar praat je niet over?

Miedema:

Ja daar praat je niet over. In de oorlog alles wat je wist daar praatte je niet over.

Dus zo ging dat in die tijd want je wist bliksemgoed als het in verkeerde oren kwam dan kon het een ramp betekenen. Ja. Nou die jongens die hebben dus bij de illegaliteit laat ik het zo zeggen, hebben ze aangeboden om hun wapens en uniformen in te leveren.

(...

..wat confusie)

Er waren twee landwachters in Hoorn en die wilden aangezien de oorlog op zijn eind liep wouden ze dus hun kleding en wapens inleveren voor onderduikadressen. En op een of andere manier is dat hier zo in Wijdenes terechtgekomen, in Wijdenes daar hebben ze dus plaatsen voor die landwachters gezocht en die zijn dus geplaatst o.a. bij Roos de burens van Piet en nog bij iemand anders maar dat weet ik niet. En toen het oostelijk gedeelte van Nederland bevrijd was dachten die landwachters we moeten naar de oostkant toe want als ze ons hier nog pakken dan worden we geliquideerd door de Duitsers. En die hebben toen een bootje georganiseerd op een of ander manier en toen zouden ze dus naar de overkant.

Dus naar Gelderland of naar Overijssel toe. Een van de mannen of gezinnen waar ze dus ondergedoken waren die kreeg dat in de gaten en die heeft toen de illegaliteit gewaarschuwd dat ze dat op die en die datum van plan waren. De illegaliteit heeft ze toen opgevangen en die heeft ze geliquideerd. Die wilden niet het risico nemen dat als die mensen evangen genomen worden dat ze de namen en adressen bekend zouden maken van de illegaliteit hier.

En dat is dus wat er met hen gebeurd is.

Vrouw:

Ja maar wisten ze dat?

Miedema:

Natuurlijk wisten zij wie hun hier geholpen heeft, wie hun onderduikadres verzorgd heeft, wie de contacten was met Hoorn waardoor ze hier gekomen zijn. Die namen en die adressen die wisten ze. En dat was dus het punt en dat risico dat moest voorkomen worden.

Van G:

Wie waren daar bij betrokken?

Miedema:

Bij betrokken..

..wat mij bekend is Ko van Weelden en verder weet ik het niet.

Van G:

Werd die liquidatie voorbereid?

Miedema:

Weet ik ook niet.

Van G:

Besproken?

Miedema:

Daar weet ik niks van.

Van G:

Wie weet dat?

Miedema:

Ko.

Van G:

Ja het hoorde er allemaal bij?

Miedema:

Ja het hoorde er allemaal bij.
Het was nou niet de mooiste opdracht die je krijgen kunt.

Van G:

Want gisteren hebben we het over de acties van het verzet gehad, het kraken, toen waren we bij Johannes, en dan zeg ik ja die sleutel die was niet toegankelijk en toen moest hij inbreken, toen hebben ze ingebroken bij die Zilver, wanner breek je in bij emand dan moet je toch over bepaalde ethische normen heen, maar dat ken je natuurlijk?

Miedema:

De verzetsgroep hier in de buurt zeg maar, dan gingen ze de boeren langs om kaas. Er moest dus een voedselvoorraad angeleg worden voor de verzetsgroep in geval dus dat er acties zouden komen vanuit Engeland vandaan met lucht lounge troepen of iets dergelijks of dat dus aan het eind van de oorlog de verzetsgroep ergens als politie eenheid op moest treden en zo werd er dus een voorraad aangelegd.

Vrouw:

Ja ze stalen ook bonkaarten.

Miedema:

Ja maar die waren voor direct gebruik maar die voedselvoorraden die waren special voor de verzetsgroep. Zelfs nog een keer werd ik opgehaald door Jo Ruiten en toen moesten we hier naar een boerderij toe om eten te brengen. Toen zat er een hele verzetsgroep, ook mensen uit Westwoud vandaan o.a., en dat was toen met de paasdagen van 1945. Toen was het dubbeltje op zijn kant of hier zo dus een inval plaats en of een of andere troepen aan de kust, van de Engelse troepen of niet. Nou dat is toen niet doorgegaan, die jongens hebben daar 2 of 3 dagen gezeten, daar zat een groep en bij.....
.... (naam onverstaanbaar) zat een groep.

Van G:

Maar je zegt er was sprake van troepen die komen hier, was dat bekend, waar kwam dat vandaan?

Miedema:

Ja dat weet ik niet waar dat vandaan kwam. Van hogerop hebben ze dat op een of ander manier gedacht. Dat weet ik niet hoe ze daaraan komen maar toen zijn die verzetsgroepen hier ingekwartierd geweest.

Van G:

Kijk Seys Inquart die wou heel west-Friesland onder water zetten en ook dus de Wieringemeer en daar is dus ook over onderhandelt, maar die angst van een landing aan de kust dat was hier bekend of verwacht?

Miedema:

Ik denk verwacht op een of andere manier, dan kom je weer bij Ko uit, Ko was de verbindingsman met hogerop dus

Van G:

Hoe zou je nou samenvatten hier de hongerwinter..

Vrouw:

Ja Ko en Piet hebben elkaar altijd gekend van de kinderjaren af.

Van G:

Maar je krijgt natuurlijk wel van Ko..

Vrouw:

Maar Ko die was de sleutelfiguur van alles. Ja daar kom je altijd weer op neer.

Die anderen die wisten wel wat natuurlijk maar het kwam altijd bij Ko vandaan.

Piet:

En het was nou niet iemand vroeger al niet die het hart op de tong had.

Vrouw:

Nee zo'n rustige jongen.

Piet :

Hij was altijd heel bedachtzaam en dat zal hij wel gebleven zijn dat neem ik wel aan.

Van G:

Hoe hebben jullie de bevrijding ervaren?

Miedema:

Een opluchting. Een hele grote opluchting. Dat het achter de rug was.

Van G:

Hoe heb je dat hier ervaren? In Amsterdam daar kwamen die Canadezen naar binnen, dat was tastbaar daar kreeg je een sigaret van..

Vrouw:

Maar hier zagen we niks.

Nee we hoorden gewoon we zijn bevrijd. Dat was het.

Piet:

Nee daar kan ik me niet veel van herinneren.

Miedema:

Het enige wat ik me herinneren kan dat is dus die wagen met die NSB-ers erop.

En dan het 25-jarig huwelijksfeest van mijn ouders. Dus het was dubbel feest.

Piet:

Dat ze opgehaald werden dat was de 7° mei.

Miedema:

Ja mijn vader en moeder waren dus 7 mei 25 jaar getrouwd.

Piet:

Maar de bevrijdingsdag is 5 mei.

Miedema:

Ja. Ik kan me nog herinneren dat Ko, de 4 mei was dat denk ik, dat er voor de Engelse zender berichten gekomen waren dat de Duitsers zich overgegeven hadden. Toen zaten ze met een probleem, er zaten dus Duitsers in de Weet, moeten ze daar naar toe gaan en ze zich over laten geven of moesten ze dat maar afwachten. Toen zegt Ko maak nou geen brokken en laten we nou geen mensen doodschieten aan het eind van de oorlog, laat ze maar rustig zitten, ja laat ze met rust dan zijn ze binnen een paar dagen wel weg. En gelukkig ook ze zijn er dus niet op af gegaan.

Vrouw:

Die waren zo maar verdwenen die Duitsers.

De meeste waren zelf ook doodsbang, die Duitsers. Ja, wat er gebeuren zou.

Van G:

Dus jullie hebben ook het moment meegemaakt dat de BS eigenlijk optrad, overalls en helmen op, en waren er toen nog Duitsers?

Miedema:

Toen niet meer.

Piet:

Nee maar ik kan me wel herinneren dat samen met Ids zijn we toen toch nog naar Alkmaar geweest dat was van de BS toch?

Miedema:

Ja van de BS werden we opgehaald, moesten we naar Alkmaar toe want er moesten tanks en dan bedoel ik dus geen oorlogstanks maar watertanks naar de duinen gehaald worden en die moesten dan gebruikt worden voor melktransporten naar Amsterdam. Nou ja goed ik ben er een paar dagen geweest en een hele hoop van die tanks opgehaald maar daarna had het voor ons geen zin meer om daar te blijven dus toen zijn wij weer naar huis gegaan.

Van G:

Maar die bevrijding uitbundig met vlaggen en guirlandes?

Miedema:

Ja dat hebben we ook gevierd maar dat was wat later. Toen hebben we een bevrijdingsfeest gehad met paard en wagens kinderen erop, mijn vader voorop. Dat was even later ja.

Piet:

Dat vergde voorbereiding natuurlijk dus dat ging niet zo een, twee, drie.

Vrouw:

Nee, en daar bleven we toch tamelijk nuchter onder allemaal hoor, nou dat is leuk, dat is fijn dat we bevrijd zijn, zo..... nou dan moeten we toch wat organiseren, een feestie en verder ging je gewoon door, ja dat was heel vreemd eigenlijk, achteraf denk ik dat.

Van G:

Toen waren jullie dus bevrijd.

Vrouw:

Ja.

Vervolg Tape 8

Van G:

Piet jij zei je was dus bij de afvoer of bij de ontvangst van de containers maar heb er zelf eigenlijk of van de inhoud kennis kunnen nemen of helemaal niet?

Miedema:

Helemaal niet. Ik heb wel eens gehoord dat er dus stenguns of E 60 in zaten van mijn broer of

Dat er in pakketten radiotoestellen zaten maar van ik heb er nooit wat van gezien.

Mijn broer die was dus bij de uitpak afdeling en nou ja goed als wij de zaak van het veld afhadden dan voor het grootste gedeelte van de mensen het werk eraf en die konden weer naar huis. Ik zelf moest naar de Weet toe de lege containers die moesten weg en die werden op de vrachtwagen geladen en die moesten we dan naar een poel zeg maar in de dijkgracht werpen en nou ja goed

en dat betekende dus...een keer was het heel laat geworden en toen liep ik om een uur of zeven naar huis toe en toen riep iemand van de zaaizaad nou Piet jij bent ook vroeg aan de wandel. Dat was s'ochtends vroeg. Wij gingen dan een boer met paard en wagen, containers erop en dan ging ik mee en dan was er nog eentje van de bewakingsgroep die ging mee en die was bewapend en dan gingen we dus naar de Weet en daar goeden we de zaak in de dijkgracht. Ja we moesten eraf. Ja en toen in April, nee in Mei was het, toen kwam Ko en die vertelde dat de zaak moest uit de dijkgracht gevist worden en toen is mijn broer er heen geweest en die heeft een container meegenomen en die heeft jaren bij ons op zolder gelegen.en op een gegeven moment is hij in Oude Wetering in een school terechtgekomen,

die vroegen of zij hem hebben mochten en hoe het verder gegaan is dat weet ik niet meer maar ik heb begrepen van Ko dat hij nou op het ogenblik in Dordrecht in het museum staat.

Vrouw:

Ja ik weet nog best dat hij bij jullie op zolder lag.

Van G:

Wat zat erin?

Miedema:

spullen.

Nou bij ons zat erin kranten uit de oorlog vandaan, boekjes over de oorlog en dat soort spullen

Van G:

Nee al ze gedropt werden?

Miedema:

Dan zaten er geweren in, er zat munitie in, er zat eten in, dat soort spul zat er in.

Van G:

Werd dat geadmistreerd? Dat deed jij dus allemaal niet?

Miedema:

Ja, nee dat deed ik niet, daar had ik helemaal niets mee te maken. Ik moest allen dus zorgen dat die mensen op het veld stonden, goed verdeeld en dat eerst de parachutes opgerold werden vooral als het dus licht was dan kon je van boven die parachutes duidelijk zien liggen, dat moest voorkomen worden dus die werden opgerold en dan begon het transport van die containers op de wagens waar mee we het veld in gingen lagen rails en dus met bielzen aan elkaar verbonden, die werden over de sloot gegooid, planken erop en dan konden we er dus overheen lopen om die containers van het ene land naar het andere land te brengen op de wagen. Zo ging dat.

Vrouw:

Van wie waren die wagens?

Miedema:

Nou die wagens eh.....dat ik toen meeding die lege containers wegbrengen dat was van Stuiman. En er was ook een wagen bij van Gerrit Bakker.

Van G:

Maar ik wil van jou horen dat je dus niet de inhoud van de....

Miedema:

Nee ik kon, ja dat deden de anderen. Ik kwam nooit in de schuur of zo.

En daar zaten anderen en die pakten de zaak uit en hielden de administratie bij. Dan moest alles nog keurig opgetekend worden wat of er binnen kwam. Maar daar wisten ikzelf en de ontvangstploeg niks van wat er in zat.

Van G:

Dat was de ontvangstploeg?

Miedema:

Ja dat was de ontvangstploeg.

Van G:

En die andere ploeg hoe heette die?

Miedema:

Dat was de uitpakploeg. En dan had je ook nog de transportploeg. Want ze moesten dus bij Kolles vandaan moesten ze dus weer verder.

Piet:

Had die ploeg ook nog een naam?

Miedema:

Niet dat ik weet.

Piet:

Ik weet tenminste niet wat ik er ooit gedaan heb.

Vrouw:

Jij was bij de anonieme ploeg.

Piet:

Een beetje heen en weer lopen. Nou ja ik zag ze dan wel naar beneden komen maar dat was veraf. Daar was Piet dan bij maar daar was ik niet bij. Ik zag ze komen en toen was het over.

Nou ja jongens het is best we gaan allemaal weer naar huis Het duurde misschien een paar uur. Zo had ieder zijn functie maar ik kon het erom hebben hoor.

Vrouw:

En jij kreeg ook geen rijksdaalder?

Piet:

Nee.

Van G:

Jullie waren allemaal jong?

Piet:

Ja begin dertig. Ik weet zelfs niet eens wie er altijd in mijn ploegie was. Er liepen er maar 2 of 3 op dat Jonge Weer. Ik zou echt niet weten wie of de anderen waren.

Miedema:

Het zou wezen kunnen dat Harskamp erbij was. Harskamp dat was de politie hierzo.

Piet:

Oh ja, ja die kon ik toch wel.

Miedema:

Ja die kon je wel. Want ik weet een keer van dat ik op jet Jonge weer mensen zag die zo van een afstand niet kon dus toen ben ik er naar toe gegaan en toen bleken het dus Annie Kolles te wezen en Harskamp. Die stonden te kijken naar de dropping.

Harskamp dat was dus de politie hier en die patrouilleerde in het drop als er dropping was. Om de mensen van de weg af te krijgen en om ze naar huis te sturen. Zo ging dat.

Piet:

Dat heb ik nooit geweten.

Miedema:

Het was in die tijd hoe minder je wist hoe beter.

Zo was het nou een keer.

Piet:

Dus zelfs de gemeente politie die was op de hoogte?

Miedema:

Ja die was altijd op de hoogte wanneer er droppings waren en dan patrouilleerde hij door het dorp.

Losse close up shots van papieren en fotos op de oorlog.